

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

ETT DOP – EN FÖRBUNDSGEMENSKAP

Efesierbrevet 4:5 • Predikan G8B 2022-01-30 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Vi börjar närma oss slutet av Paulus sjufaldiga uppräknings av grundläggande element i den kristna församlingens enhet. Och vi har verkligen sett att det är grundläggande saker. Paulus uppmanar församlingen att göra att de kan för att bevara Andens enhet och så ger han sju påståenden om den kristna församlingen. Logiken är att eftersom dessa sju är sanna så är alla former av oenighet och splittring helt främmande för den kristna församlingens natur. Det är en stark retorisk figur, där han sju gånger om använder ordet *en*.

Han säger att församlingen är *en* kropp. Det innebär att alla medlemmar är ömsesidigt beroende av varandra. Församlingen har *en* Ande, den helige Ande som har fött oss på nytt, gett oss nytt liv och övertygat oss om vår synd och inkorporerat oss i kroppen. Församlingen har *ett* hopp, det vill säga, en gemensam riktning, en gemensam hållning, i våra liv. Församlingen har en Herre, nämligen Jesus Kristus. Eftersom vi har förenats med Kristus genom tron är han vår mest grundläggande identitet. Det innebär att alla andra identitetsmarkörer som tidigare var så viktiga för oss kommer i bakgrunden i förhållande till allt vad det innebär att vi tillhör honom. Vidare har församlingen *en* tro. Vi har ett evangelium som är vår kraft till frälsning. Vi har en enda sak som vi berömmar oss av och det är vad Kristus har gjort för oss. Vi har en enda rättfärdighet och det är den rättfärdighet vi får tillräknad från Kristus. I den kristna församlingen finns ingen som är former än någon annan. Vi är olika och vi kompletterar varandra.

Där har vi tittat på fem av sju saker som Paulus nämner. Den sista saken han nämner är att vi har *en* Gud som är allas Far, det ska vi titta på i nästa predikan. Det är oerhört stora och grundläggande saker. Så varför nämner han dopet i det här sammanhanget? Var kommer det ifrån?

Ja, jag tror inte att någon vill påstå att dopet skulle vara lika viktigt som att vi har en tro eller en Ande eller en Herre eller en Gud. Ändå nämner Paulus det här i sammanhanget av församlingens enhet. Dopet måste alltså representera en fundamental del av församlingens enhet. Frågan är: hur? Vad är det dopet lär oss som binder oss samman?

För att komma åt svaret på frågan lägger jag upp predikan i tre punkter. Först ska vi i två punkter titta på vad Nya testamentet säger att dopet är. I den första punkten vill jag ge vad jag kallar för en smal definition så att vi får en känsla för hur dopet fungerar. I den andra punkten vill jag nämna ett antal av de olika innebörder som Nya testamentet knyter till dopet, och därmed bredda bilden. Jag kallar den andra punkten ”dopets många innebörder”. Sedan ska jag i den tredje punkten försöka knyta allt detta till hur det förhåller sig till den lokala församlingen. Jag kallar den punkten för ”det nya förbundet synligt”.

I. DOPET: EN SMAL DEFINITION

Då går vi in i den första punkten, där jag vill ge en smal definition på vad dopet är. Här går det inte att säga allt, utan jag vill att du ska få en känsla för dopets funktion.

Initiationsrit från en identitet till en annan

Nya testamentet talar om dop på olika sätt. Det finns förstås det kristna dopet till Kristus i vatten, men det talar också om att Kristus döper i Ande och i eld.

Bläddra till Första Korinthierbrevets 10:e kapitel. Här nämns dopet i den andra versen,

1 Korinthierbrevet 10:1-2 (SFB-15)

«Bröder, jag vill att ni ska veta att alla våra fäder var under molnskyn och att alla gick genom havet. «Alla blev de döpta i molnskyn och havet till gemenskap med Mose.

Lägg först märke till att de blev döpta *till* någon, i det här fallet Mose. Det finns en rörelse och en riktning i dopet. Oftast står det förstås i de nytestamentliga texterna att vi blir döpta till Kristus – det kan vi se i exempelvis Galaterbrevet 3:27 – men just nu är vi mest intresserade av den övergripande principen, nämligen att i dopet finns en rörelse.

Vi kan också se i texten i 1 Kor 10 att det finns en identifikation. Texten handlar om Israels folk som precis blivit befriade ur slaveriet i Egypten. Gud hade sänt Mose att vara den som ledde dem ut ur slaveriet och in i friheten att fira gudstjänst inför Gud. Det blev en sammandrabbning mellan Gud och faraon som resulterade i först nio plågor över Egypten och sedan den tionde plågan där Gud dödade alla förstfödda söner i landet utom i de hem som hade strukit lammets blod på sina dörrposter – den första påsken – och efter det fick de ge sig iväg med hast. De leddes av en molnstod, eller som texten säger här, en molnsky. Men Faraon ändrade sig igen och sände sin armé att jaga ifatt israeliterna. Det var inget särskilt svårt uppdrag, att jaga ifatt en två miljoner stor folksamling med små barn och boskap och allt möjligt. Men när Faraos armé kom ifatt israeliterna hände något avgörande. Gud dolde folket bakom molnet och samtidigt öppnade han Röda havet så att Mose kunde leda dem igenom och undan Faraos armé en gång för alla.

Här säger Paulus att de blev döpta i molnskyn och havet till Mose. Ni hör riktningen: de blev döpta till Mose. Men det finns också en identifikation här. De gick från att vara slavar i Egypten till att vara ett befriat folk under Mose ledarskap. De gick från en värld till en annan. De fick en ny identitet. De hade lämnat Egypten. De var inte längre där eller en del av det. Nu, när de doldes av molnet och gick genom havet gick de in i något helt nytt.

Dopet är en initiationsrit där den som döps, den som man förr kallade för *baptizanden*, tas från en värld till en annan. Från en identitet till en annan. Baptizanden är alltid passiv. Det finns alltid en annan part som förrättar dopet. Dopet innebär alltså en rörelse som har med vår identitet att göra. Vi tas från det gamla och in i det nya, för att aldrig gå tillbaka.

Nedsänkning

Jag vill bara säga en sak till i den här punkten innan vi går vidare. Det är att det grekiska ordet som är översatt till dop, βαπτίζω, är ett starkt ord. Det är en förstärkning av ordet βάπτω, som betyder ”doppa” eller ”dränka” eller ”sänka”. Βαπτίζω betyder ”nedsänka” eller ”översvämma”. Det är viktigt.

Jean Calvin skriver att ordet betyder ”nedsänka” och att det är tydligt att det är vad den ursprungliga kyrkan praktiserade (*Institutes of the Christian Religion*, ed. John T. McNeill, trans. Ford Lewis Battles, vol. 2, The Library of Christian Classics (Louisville, KY: Westminster John Knox Press, 2011), s1320). Även giganterna Herman Witsius (*Economy of the Covenants* 1:422-428) och Franciskus Turretini (*Institutes of Elenctic Theology* 3:381) medger både ordets klara innebörd och att nedsänkning var urkyrkans praktik. Ändå insisterade alla dessa att hålla vatten på spädbarns huvud.

Det finns grekiska ord för att hålla, ord som dessutom förekommer i Nya testamentet. Det var alltså inte fråga om huruvida de nytestamentliga författarna hade tillgång till de orden. De används i andra sammanhang. Det finns ingen förvirring här. Ordet βαπτίζω betyder nedsänka och det var de nytestamentliga författarnas avsikt att tala om just nedsänkning, vilket också bekräftas av den tidiga kyrkans praktik.

Det är beklagligt att detta ord som har en klar och tydlig innebörd har blivit laddat med en massa främmande innehåll och blivit ett religiöst ord som fått ett eget liv frikopplat från det ord som Nya testamentet konsekvent använder. Ett av problemen som uppstår är att det här ordet också har andliga innebörder.

Till exempel. Jesus säger, i Lukas 12:50,

Lukasevangeliet 12:50 (SFB-15)

⁵⁰Men jag har ett dop att genomgå, och hur våndas jag inte tills det är fullbordat!

Föreställ dig att Jesus skulle säga, ”jag har en begjutning att genomgå”, det vill säga, att någon ska hålla lite över mig. Det här har bäring på evangeliet. Det handlar om korset. Det handlar om vår Herre Jesu Kristi lidande och död. När han säger att han har ett dop att genomgå säger han att det som väntar kommer att översvämma honom. Han har en nedsänkning att genomgå. Han kommer att kastas ner och begravas och översvämmas av lidande och dom. Det är en stor förlust att den klara och tydliga innebörden i ordet ”dop” har förändrats att innebära alla möjliga saker som i slutänden förminskar var Jesus säger om sitt eget lidande.

Så, om vi ska sammanfatta. Den smala definitionen av det nytestamentliga dopet är att det är en initiationsrit där baptizanden genom nedsänkning förs från en identitet till en annan.

När Paulus säger att den kristna församlingen har ett dop säger han ordagrant ”en nedsänkning”. Det är det enda dop som både beskrivs och föreskrivs i Nya testamentet. Det är den som vill inkludera andra former, till exempel att göra en nedsänkning genom att hålla vatten på ett spädbarn som har hela bevisbördan inför Paulus ord om ”ett dop”.

II. DOPETS MÅNGA INNEBÖRDER

Vi går vidare till den andra punkten. Här vill jag visa några av de många innebörder som Nya testamentet knyter till dopet, närmare bestämt fem. Tanken här är att fylla ut bilden. Om vi har en smal definition av dopet som en initiationsrit behöver vi klä den i flera lager av nytestamentliga kläder. Så, här kommer alltså fem innebörder av dopet.

1. Ett offentligt uttryck för tro och omvändelse

För det första är dopet *ett offentligt uttryck för tro och omvändelse*. För att gensvara på evangeliet uppmanar Bibeln oss att vända oss till Jesus både i både vilja och handling, där den

yttre handlingen bekräftar den inre övertygelsen. Vi minns händelserna i Apostlagärningarnas andra kapitel. Pingstdagen. Lärjungarna sitter och kurar tillsammans och plötsligt kommer den helige Ande som i en stormvind och uppfyller dem och sätter sig som eldslågor över var och en av dem. Sedan går de ut och prisar Gud på främmande språk. Stan är fylld av folk från alla möjliga länder som plötsligt hör hur dessa enkla galiléer talar om Guds väldiga gärningar på deras hemspråk. De blir förundrade, medan andra säger att lärjungarna är berusade.

Petrus kliver fram. Han ger sin pingstpredikan. Han förkunnar evangeliet, att de har dödat Kristus efter Guds bestämda plan och beslut, men att döden inte kunde behålla honom. Det högg till i åhörarnas hjärta och de frågade vad de skulle göra.

Petrus svarade, Apg 2:38, ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna.” Han uppmanar sina åhörare att omvända sig: att erkänna och vända sig bort från sin synd och kasta sig på Kristus som sin ende och alltillräcklige frälsare. Denna omvändelse leder till dopet, vilket innebär att dopet är ett offentligt uttryck för både tro och omvändelse.

2. Ett tecken på förlåtelse och rening

För det andra är dopet *ett tecken på förlåtelse och rening från synd*. I Apg 22:16 berättar Paulus hur Ananias sa till honom, ”vad väntar du på? Res dig och låt dig döpas och tvättas ren från dina synder och åkalla hans namn.” Och vi minns också att Petrus uppmanade sina åhörare på pingstdagen att de skulle döpas så att deras synder skulle bli förlättna.

Eftersom dopet är en nedsänkning i vatten är symboliken om rening helt uppenbar. Dopet symboliserar uppfyllelsen av Guds löften i Jeremia 31:34 och Hesekiel 36:25 att han ska förlåta dem deras synder och göra dem rena – det är ett löfte som uppfylls genom det nya förbund som Jesus upprättat åt oss (Hebr 9:13-14; 10:19-22).

3. Ett tecken på föreningen med Kristus – hans död, begravning och uppståndelse

För det tredje är dopet *ett tecken på den troendes förening med Kristus*. Det här är förstås nyckeln till allt annat som dopet handlar om. Det symboliserar vår förening med Kristus i hans död och begravning och uppståndelse. Hör vad Paulus skriver,

Romarbrevet 6:3 (SFB-15)

³[...]alla vi som är döpta till Kristus Jesus är döpta till hans död

Romarbrevet 6:4 (SFB-15)

⁴Vi är begravda med honom genom dopet till döden

Galaterbrevet 3:27 (SFB-15)

²⁷Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus.

Kolossierbrevet 2:11-12 (SFB-15)

¹¹[...]ni avkläddes er syndiga natur ¹²och begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft

Hör också 1 Kor 12:13,

1 Korinthierbrevet 12:13 (SFB-15)

¹³I en och samme Ande är vi alla döpta för att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria. Och vi har alla fått en och samme Ande utgjuten över oss.

Alla dessa texter beskriver vår förening med Kristus. Det är en förening som sker genom tro, men som symboliseras i dopet. Vår förening med Kristus är en av hörnstenarna i Paulus

teologiska ramverk. Det är genom att vi är förenade med Kristus som vi får del av alla de välsignelser som är hans. Det är genom vår förening med Kristus som han kan bära den synd och den vrede som är vår. Paulus säger att vi är *i* Kristus, det vill säga, förenade med honom, vilket också innebär att vi är inkorporerade i hans kropp som är församlingen. Dopet är ett tecken på allt detta. Vi sänks ner och deltar i Kristi död och begravning. Vi lyfts upp och deltar i Kristi uppståndelse. Allt som är hans blir vårt. Allt som var vårt blir hans.

4. Ett tecken på det nya livet i Kristus

För det fjärde är dopet *ett tecken på det nya livet i Kristus*. Vi får del i hans uppståndelseliv. Vi ser fortfarande fram emot den dag då vi ska uppstå med nya kroppar, men Bibeln kan ändå säga att vi redan nu har uppstått med Kristus (Rom 6:13; Ef 2:5-6). Det är ju precis det Kolosserbrevet 2:12 säger, "[ni] begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft."

5. Ett tecken på den helige Andes gåva

Det leder oss vidare till den femte aspekten av vad Nya testamentet säger att dopet innebär, det vill säga, att det är *ett tecken på den helige Andes gåva*. Det är så vårt uppståndelseliv kommer till oss. Det är uppfyllelsen av Guds löften att Israel skulle få ett omskuret hjärta: ett hjärta som håller fast vid Herren (5 Mos 4:4; 10:16; Jer 4:4). Vi läste nyss Paulus ord i Första Korinthierbrevet 12:13, att "i en och samme Ande är vi alla döpta för att höra till en och samma kropp" och att "vi har alla fått en och samme Ande utgjuten över oss." Det ligger nära det som Petrus säger på pingstdagen att när de döper sig ska de också få den helige Ande som gåva. Omvändelse, dop och den helige Andes gåva är alla del av samma sammanhållna frälsningshändelse.

Dessutom, när Nya testamentet talar om rening och nytt liv i samband med dopet är det naturligtvis också något som sker genom den helige Ande och inte genom dopvattnet. När vi sänks ner i vattnet är det en bild på vår död och begravning tillsammans med Kristus, men det är också en bild på hur vi omsluts och genomsyras av den helige Ande, som är den genom vilken allt detta goda kommer till oss.

Två lärdomar

Där har vi väldigt mycket av vad Bibeln säger att dopet är. Det är inte allt Bibeln säger – det ska vi återkomma till alldeles strax – men det är fem stora och viktiga innebörder. Dopet är (1) ett uttryck för tro och omvändelse, det är (2) ett tecken på förlåtelse och rening från synd, (3) ett tecken på vår förening med Kristus, det är (4) ett tecken på det nya livet i Kristus, det är (5) ett tecken på den helige Andes gåva.

Från denna överblick kan vi redan nu dra två lärdomar.

1. Alla som bekänner tro på Kristus måste döpas

För det första måste vi dra slutsatsen att alla som bekänner tro på Jesus Kristus måste döpas. Här finns ingen tvekan. Jesus säger klart och tydligt i missionsbefallningen,

Matteusevangeliet 28:19–20 (SFB-15)

¹⁹Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! **Döp** dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn ²⁰och lär dem att hålla allt som jag befallt er.

Och vi har sett flera gånger hur Petrus på pingstdagen uppmanar sina åhörare att döpas som gensvar på evangeliet. Det leder oss att se att någon som påstår att han eller hon följer Jesus

men inte har låtit döpa sig fortfarande inte har följt den första punkten på listan som heter ”allt jag befallt er”. Att låta sig döpas är, med andra ord, en lydnadshandling vi gör som gensvar på Jesu uppdrag. Och att vägra låta sig döpas är att säga att Jesu befallning inte har någon betydelse för mig, vilket är ett starkt skäl att ifrågasätta huruvida din tro verkligen är en levande tro.

2. Ett dop utan tro är inget dop

För det andra måste vi dra slutsatsen att allt vi talat om hittills förutsätter att den som döps verkligen är en troende kristen. Det måste påverka hur vi tänker om så kallade spädbarnsdop. Omvändelse förutsätter tro. Förlåtelse och rening från synd förutsätter tro. Vår förening med Kristus förutsätter tro. Nytt liv i Kristus förutsätter tro. Den helige Andes gåva förutsätter tro. Om vi tar bort en personlig, frälsande tro – vad får vi då kvar? Inget dop. Om dopet betyder de saker vi just har talat om, vilket Bibeln uttryckligen säger att det betyder, så kan inte spädbarnsdop vara ett bibliskt dop. Jag läser Kol 2:12 igen,

Kolosserbrevet 2:11-12 (SFB-15)

”I honom blev ni också omskurna, inte med människohand utan med Kristi omskärelse, när ni avkläddes er syndiga natur och begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, han som uppväckte honom från de döda.

Hur ska man då tänka om ett så kallat ”öppet” medlemskap i en baptistförsamling, det vill säga synen att man bara praktiserar dop av troende, men om någon anser att sitt spädbarnsdop verkligen är ett riktigt dop så är man välkommen som medlem.

Det är en hållning som är djupt motsägelsefull. Det innebär att ett spädbarnsdop får vikariera för ett bibliskt dop. Man kan inte ha båda två, för då blir man en spädbarnsdöparförsamling, även om man själv inte praktiserar det. Antingen erkänner man spädbarnsdopet som ett riktigt dop och då måste man förklara hur spädbarnet är troende, eller också säger man att dopet inte är nödvändigt för medlemskap i en kristen församling, vilket går i strid med vad alla kyrkor har tänkt, förutom kväkarna och frälsningsarmén. Dessutom går det i strid med både Jesu och Petrus befallningar om att vi ska låta oss döpas.

***

Då har vi sett en del av vad Bibeln säger att dopet är och så här långt kan vi slå fast att det inte är en privatsak att bli en kristen. Det är något personligt, men inte privat. Att bli en kristen är att bekänna Kristus inför människor och det gör vi genom dopet. Dopet är en identifikationshandling där jag kommer ut som kristen och där den som döper mig deklarerar att alla dessa verkligheter är mina genom tron på Kristus.

Men, det är inte allt som Bibeln lär oss om dopet. Och nu blir det mer intressant, för nu kommer vi in lite mer på hur det förhåller sig till Guds församling. Så vi går till den tredje punkten som jag kallar för ”det nya förbundet synligt”.

III. DET NYA FÖRBUNDET SYNLIGT

Något som jag själv tycker är intressant är att när man tittar på alla dessa innebörder som knyts till dopet så kan man se att alla dessa är uppfyllelsen av olika löften som Gud har gett när han talat i Gamla testamentet om det nya förbundet.

Ni vet att genom hela historien har Gud förhållit sig till mänskligheten genom olika förbund – jag tar inte tid för att gå igenom det. Vi har förbundet med Noa som kännetecknas av att Gud hänger sin båge i skyn som ett tecken på att han har lagt ner sitt vapen och inte tänker förstöra jorden igen med en syndafloed (1 Mos 9:12-15). Vi har förbundet med Abraham som kännetecknas av omskärelsen, vilken visar att Abrahams avkomma är Guds särskilda löftesfolk (1 Mos 17:9-14). Förbundet som förmedlades genom Mose kännetecknades av sabbaten, där Israel deltar i Guds vila som en påminnelse om att det är han som helgar dem (2 Mos 31:13-17).

Förkroppsligar det nya

Men Gud talar om ett nytt förbund. Vad betyder det? Vad är det som är nytt i det nya förbundet?

Vi har sagt att dopet är ett uttryck för *tro och omvändelse*, det vill säga för en sann och levande, frälsande tro. En av de viktigaste skillnaderna mellan det nya förbundet och det gamla är att i det nya förbundet så känner alla Herren. Hebreerbrevets författare citerar Jeremia och anspelar på Jesaja när han säger i det åttonde kapitlet: ”Alla skall veta vem jag är, från den minste till den störste” (Hebr 8:11, jfr Jer 31:34 och Jes 54:13). Gud talar om att han ska ta ut stenhjärtat ur deras bröst och sätta in ett hjärta av kött, så att alla vandrar efter hans bud. Det är en verksam, levande tro.

Vi har sagt att dopet är ett tecken på *förlåtelse och rening*. Gud säger i Jeremia 31:34,

Jeremia 31:34 (SFB-15)

³⁴Då ska de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga: ”Lär känna Herren!” Alla ska känna mig, från den minste av dem till den störste, säger Herren, för jag ska förlåta deras missgärningar och aldrig mer minnas deras synder.

Och hör vad han säger i Hesekiel 36:25,

Hesekiel 36:25 (SFB-15)

²⁵Jag ska stänka rent vatten på er så att ni blir rena. Jag ska rena er från all er orenhet och från alla era avgudar.

Vi har sagt att dopet är ett tecken på *det nya livet i Kristus*, då vi får del av hans uppståndelseliv. Hör vad Gud säger genom Hesekiel,

Hesekiel 37:11-13 (SFB-15)

¹¹Han sade till mig: ”Människobarn, dessa ben är hela Israels hus. Se, de säger: ’Våra ben är förtorkade, vårt hopp är ute, det är slut med oss.’
¹²Profetera därför och säg till dem: Så säger Herren Gud: Se, jag ska öppna era gravar och hämta upp er, mitt folk, ur era gravar och låta er komma till Israels land. ¹³Ni ska inse att jag är Herren, när jag öppnar era gravar och för upp er, mitt folk, ur dem.

Och vi har sett att dopet är ett tecken på *den helige Andes gåva*. Hör återigen vad Gud säger genom profeten Hesekiel,

Hesekiel 36:26-27 (SFB-15)

²⁶Jag ska ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag ska ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. ²⁷Jag ska låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och följer dem.

Allt det här innebär att väldigt mycket som är nytt i det nya förbundet uttrycks i dopet. Det visar att Guds löften är uppfyllda. Det som det gamla förbundet inte kunde åstadkomma har nu Gud åstadkommit genom det nya förbundet (Hebr 8:6-7, 13).

Under Mose kännetecknades förbundsfolket av ett etniskt folk och omskärelsen. Om man skulle svara på frågan ”vem hör till förbundet?” kunde man peka på alla som hörde till Abrahams avkomma som var omskurna och höll sabbaten. De var del i förbundet oavsett om de kände Herren eller inte.

Men det nya förbundet innebär en ny verklighet. Det har en ny natur. Det är inte längre ett etniskt folk som är blandat i sitt andliga tillstånd utan ett *pånyttfött folk som har nya hjärtan* (Jer 32:39-40), men som är etniskt blandat.

Varför är det här så intressant? Och vad har det här med församlingens enhet att göra?

Jo, allt det som vi har talat om när det gäller det nya förbundet är osynliga verkligheter. Den frälsande tron får visserligen synliga uttryck i ett nytt sorts liv, men ingen kan se själva tron. Förlåtelse och rening, det är något som sker inombords. Föreningen med Kristus, det nya livet i Kristus, den helige Andes gåva. Om Guds folk tidigare gick att känna igen genom olika typer av förbundstecken såsom omskärelsen eller sabbaten, hur ska man känna igen det folk som är bärare av den inre verklighet som det nya förbundet innebär? Genom dopet!

Det nya förbundet skapar ett nytt folk

Vi ser på sida efter sida i Nya testamentet att *det nya förbundet skapar inte i första hand nya personer – det skapar ett nytt folk*. Gud har alltid förhållit sig till ett folk. Minns aposteln Petrus ord,

1 Petrusbrevet 2:9-10 (SFB-15)

Men ni är ett utvalt släkte ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. **Ni som förr inte var ett folk är nu Guds folk**, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet.

Det är precis som genom hela frälsningshistorien: Gud upprättar ett förbund med ett folk för att detta folk ska vara avskilt från världen, för att de ska visa hans härlighet för alla folk.

Ett tecken på vem som tillhör Guds församling

Så det nya förbundet är mer än en osynlig, inre verklighet. Det har en synlig form och dopet är det som ger det form. Det är i dopet som en grupp kristna blir en församling.

Det är genom dopet som Guds folk blir kända för varandra. Andrew Fuller, en engelsk baptist som var verksam på 17- och 1800-talet sa att det är genom dopet som de kristna blir kända och erkända och behandlade som medlemmar i Kristi synliga rike. Det är likt en soldat som i majestätets tjänst ikläder sig sin uniform.

Det är här det blir verkligt intressant när vi funderar på dopet i förhållande till församlingens enhet. För vad är det då som händer när någon döps? Ja, å ena sidan har vi en individ, en baptizand som kommer ut som kristen. Det är en person som genomgår den här dramatiska och kraftfulla porträtteringen av en gammal person som sänks ner och dör och en ny person som uppstår. Han lämnar ett gammalt liv bakom sig och går in i något nytt.

Men å andra sidan har vi en församling som är den som döper. Församlingen har undersökt den troendes liv och funnit att alla de innebörder som dopet representerar är en levande verklighet hos honom och därför döper församlingen honom och på det sättet inkorporerar honom som en lem i kroppen. Församlingen deklarerar lika offentligt att det här är en broder och en syster som nu är en del av oss, vilket innebär att vi tar ett gemensamt ansvar att älska honom och orsaka andligt gott i hans liv. Både att uppmuntra allt gott men också att korrigera och i ödmjukhet föra honom till rätta när det behövs.

Det innebär att dopet skapar en förbundsgemenskap. Det nya förbundet får ett synligt uttryck i en lokal församling där man hjälper varandra att växa som kristna. Det innebär att en lokal församling är väsensskild från en förening dit man kommer för att man har något gemensamt intresse, men som man lämnar lika lätt om man blir uttråkad. Nej, en nytestamentlig församling liknar mer en familj eller ett äktenskap där vår kärlek visar sig vara sann kärlek just i tider av friktion.

En gemenskap där vår identitet hålls levande

Jag vet att jag har hållit på länge, men låt mig konkretisera mig lite till. Dopet är alltså både individens sätt att bekänna sin kristna tro och församlingens sätt att bekräfta individens tro och foga in individen som en medlem i kroppen. Dopet är vägen in i gemenskapen. Eftersom dopet är så fullt av innebörder innebär det att allt detta hålls levande inom gemenskapen. Vi blir en gemenskap, en ambassad i ett främmande rike där alla dessa värderingar hålls levande.

Ett kraftfullt verktyg som kommunisterna i Sovjetunionen använde för att stärka sitt inflytande var att helt enkelt döda alla som kunde minnas sin gemensamma identitet sedan tidigare. Man såg att de som hade vuxit upp och fått propagandan och lögnerna med modersmjölken var mycket ofarligare. Däremot de som kunde minnas vilka de var innan kommunisternas revolution var ett ständigt hot mot deras totalitära makt. Därför strävade man efter att isolera personer och bryta upp meningsfulla gemenskaper där minnen hölls levande, såsom familjer.

Vi lever i världens och världshistoriens mest individualiserade och ensamma samhälle. Under det senaste seklet har vi närmast blivit helt frikopplade från vår historiska identitet. Det enda vi vet om oss själva nu är att vi är moderna människor med övertygelsen att vi är oskrivna blad som kan bli vad vi vill.

Men Gud har skapat oss att leva i gemenskap med varandra. Han har gjort oss till ett folk. Det är i denna gemenskap där dessa fundamentala aspekter av vår identitet hålls levande som vi kan upptäcka vilka Gud har skapat oss att vara och blomstra som människor. Det betyder inte att det är enkelt. Men det är värt allt.

Gud har friköpt sin församling med sitt eget blod, till sin ära och för vår glädje. Vänner, låt oss ge oss till varandra och investera våra liv i att upptäcka den glädje som finns i att leva det liv han har skapat oss till.